

Beste ouders,

Hier komt een woordje uitleg over de sociale vaardigheden waar we in Westakker rond werken.

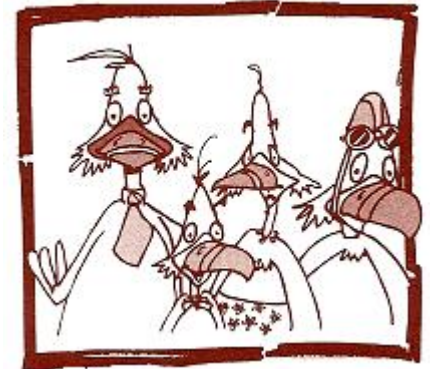

Wie of Wat is Toeka?

De term Toeka heeft een dubbele betekenis.

Toeka is de naam van een speelse vogel die heel wat beleefd doorheen verhalen en activiteiten.

Hij wil kinderen laten stilstaan bij hun denken, hun houding en hun gedrag door ze mee te nemen naar een wereld vol verrassingen, fantasie en magie. Daarnaast moedigt hij de kinderen aan om samen met de juf of meester op een speelse manier sociale vaardigheden in te oefenen.

Toeka is tevens de naam van het totale programma dat tot doel heeft de ontwikkeling van de sociale vaardigheden van kinderen vanaf de eerste kleuterklas te stimuleren om het algemeen welbevinden van kinderen te verhogen. Op die manier willen wij, leerkrachten van Westakker, meer aandacht besteden aan de sociale en emotionele ontwikkeling van de kinderen.

De Thema's

Per leerjaar zijn er twee thema's gekozen. Via methodieken als spel, creatieve, muzikale en beeldende expressie, filosoferen met kinderen, poppenspel, rollenspel, verhalen,... kunnen de kinderen kennismaken met het thema en er ervaringsgericht mee aan de slag gaan.

Toeka probeert de fantasie van kinderen op verschillende manieren te stimuleren.

Fantasie is immers erg belangrijk in de ontwikkeling van kinderen, zowel op emotioneel als intellectueel vlak. Via de fantasie vinden kinderen antwoorden op heel wat vragen.

Dit jaar hebben we als inkleding voor ons Toeka gebeuren het **thema circus** gekozen.

Veel leesplezier

De leerkrachten.

1ste kleuterklas: DURVEN ONTDEKKEN

Waarom?

Al heel vroeg proberen kinderen zicht te krijgen op de wereld rondom hen. Langzaamaan gaan ze zelf op ontdekking en durven daarbij steeds meer afstand te nemen van de volwassenen. Zo lang het kind het gevoel heeft dat een ouder of de leerkracht wel ergens in de buurt is of terugkomt, zal het op zoek gaan naar nieuwe indrukken en ervaringen. Hierbij kan een kind soms schrikken van zijn eigen moed en snel terug naar de vertrouwenspersoon lopen.

Op ontdekking gaan naar dingen en mensen is erg belangrijk in de ontwikkeling van het zelfvertrouwen van kinderen, maar kan enkel vanuit een gevoel van veiligheid.

In de 1ste kleuterklas besteden we dan ook uitgebreid aandacht aan de veiligheid en geborgenheid. Door nieuwe dingen te ontdekken en te experimenteren ontstaat fantasiespel: kinderen geven een eigen invulling aan hun spel en hun speelgoed. Zo kan een houten blok plots een brandweerwagen worden of een teddybeer een kindje.

Ook heel gewone voorwerpen krijgen een plaats binnen het spel. Een bezemsteel wordt een paard of een wasmand een boot.

Ik, als ouder...

De ene kleuter gaat vlotter op ontdekking dan de anderen. Je kan je kind aanmoedigen door vaak samen met hem op ontdekking te gaan en hem dan beetje bij beetje alleen dingen te laten ontdekken. Hierbij is het wel belangrijk dat hij steeds weet dat hij bij jou terecht kan als er iets fout loopt. Wanneer je kind een belangrijke stap zet (bv; als hij in de speeltuin voor de eerste maal zelf een ander kindje aanspreekt) kan je hem zeggen dat dit echt heel flink was. Contacten met leeftijdsgenootjes zijn erg belangrijk, want peuters en kleuters zijn al heel goed in staat om van elkaar te leren. Samen durven ze soms meer ontdekken dan alleen.

Boekentip

Raad eens wat ik word – Anni Axworthy, Gottmer, 1998

1ste kleuterklas: DURVEN ONTDEKKEN

Waarom?

Afpakken is iets wat vaak voorkomt bij kleine kinderen en dat is ook heel normaal. Ze gaan ervan uit dat alles wat zich rondom hen bevindt van hen is, tenzij anders werd verteld.

Vanaf de leeftijd van 2 gaan sommige kinderen hamsteren, alles wordt van hen, vaak treedt het kind op als bewaker van allerlei speelgoed zonder ermee te spelen.

In de 1ste kleuterklas moeten kinderen leren dat afpakken niet mag. Ze mogen wel vragen of ze met een stuk speelgoed mogen spelen. Ook het leren neen zeggen is hier belangrijk. Net zo goed als er kinderen zijn die vaak afpakken, zijn er ook kinderen die alles zomaar laten afpakken.

Pas in de 2de kleuterklas gaan kinderen leren om al of niet uit zichzelf te delen. Ze doen dit vooral via voorbeeldgedrag. Voor veel kinderen is delen dé manier om contact met elkaar te zoeken.

Ik, als ouder...

Als je meer dan één kind hebt, zal je vaker worden geconfronteerd met afpakken dan wanneer je één kind hebt. Niettemin is het belangrijk dat er ook thuis aandacht wordt besteed aan het afpakken en het laten afpakken. Het heeft geen zin je boos te maken over het afpakken, vermits het normaal is in de ontwikkeling van je kind, maar het is wel zinvol om met je kind rustig uit te leggen dat dit niet mag.

Eventueel kan je op het moment dat je kind iets wil afpakken tussenbeide komen en samen op zoek gaan naar een ander stuk speelgoed waarmee het wel kan spelen. Even later kan het misschien wel met dat zo geliefde speelgoed spelen. Zo werk je aan een basis van respect.

Heb je een kind dat zijn spulletjes steeds laat afpakken, dan mag je het gerust leren zeggen: "Dit is van mij en ik ben er nu mee aan het spelen".

Boekentip

Timmetje Tim en de dekontjesdief – John Prater; Van Holkema&Warendorf, 1998

2de kleuterklas: WAT IS STOUT ZIJN?

Waarom?

Stout zijn is een heel moeilijk begrip voor jonge kinderen. Voor een 2,5 jarige betekent het vaak iets wat ze niet mogen doen als mama of papa het kan zien. Iets later zeggen kinderen soms tegen zichzelf dat iets niet mag, op het ogenblik dat ze het aan het doen zijn. In een volgende stap schuiven ze de schuld op iets of iemand anders. We noemen dit liegen, maar eigenlijk is het een eerste teken dat het kind weet dat het ongehoorzaam is geweest.

Rond 4 jaar hebben de meeste kinderen (die zijn opgegroeid met duidelijke en vriendelijke regels) een innerlijke rem. Ze weten wat mag en niet mag zonder dat mama of papa daarvoor in de buurt moet zijn. Maar de principes die achter de regels liggen, begrijpen ze meestal nog niet. Daarom houden kinderen zich soms heel strikt aan regels en verwachten ze dit ook van anderen. Zo kan een kind de buurman erg stout vinden omdat die een emmer water over zijn auto gooit.

In de 2de kleuterklas leren kinderen dat flink en stout zijn steeds binnen de context van het moment moeten worden bekeken. Dit is echter niet altijd eenvoudig.

Een kind kan het bv; niet begrijpen dat de juf boos is wanneer het zijn boterhammen uitdeelt, want de juf heeft toch gezegd dat we moeten delen.

Het leert ook dat je niet voor altijd een stout kind bent omdat je iets stouts hebt gedaan.

Ik, als ouder...

Regels bepalen en ze consequent toepassen is niet eenvoudig, zeg maar uiterst moeilijk. Dit zal elke ouder beamen. Niettemin is het toch belangrijk een kind zo veel mogelijk duidelijkheid te geven over wat wel en niet kan. Dit geeft kinderen een gevoel van veiligheid, zodat ze weten waar ze aan toe zijn. Door uit te leggen waarom iets flink of stout is, help je je kind om beide begrippen beter te plaatsen en zal het de reactie op het ongehoorzaam gedrag naderhand beter aanvaarden.

In je totale houding probeer je best duidelijk te maken dat je bepaalde dingen stout vindt en dus afkeurt, maar dat je je kind als persoon niet afwijst, dat het niet voor altijd een stout kind is?

Boekentip

Ook al ben je nog zo stout- Debi Gliori, Van Holkema&Warendorf, 1999

2de kleuterklas: VERTROUWEN

Waarom?

De basis voor vertrouwen in anderen is vertrouwen in jezelf. Langzaamaan ontwikkelt het kind dit zelfvertrouwen. Tegen het eind van de kleuterschool aan moet een kind al heel wat zelfstandig doen. Toch twijfelen nog veel kleuters aan hun eigen mogelijkheden en vragen ze bevestiging aan de juf of de ouders.

Positieve stimulans is dan ook heel belangrijk, zonder zal een kind zijn zelfstandigheid niet verder durven uittesten.

Door veel aandacht te schenken aan tast-, bewegings- en evenwichtszin bij kleuters leggen we een eerste laag in de groei naar zelfvertrouwen. Hiervoor moet een kind zich veilig en gekoesterd voelen.

Stap voor stap ontdekken kinderen dat ze ook anderen kunnen vertrouwen. Dit doen ze door samen leuke en nieuwe dingen te doen.

Ik, als ouder...

De veilige thuishaven is de belangrijkste basis voor vertrouwen. Bij het jonge kind komt het er daarbij op aan voldoende tijd voor hem/haar uit te trekken. Het kind moet het gevoel hebben dat er tijd is voor zijn verhaal, voor samenspelen, voor een knuffel,... Samen de gebeurtenissen van de dag overlopen kan dit gevoel van vertrouwen versterken en angstgevoelens wegnemen.

Boekentip

Mag ik van jou een kusje? – Marianne Busser en Ron Schroder, Van Holkema&Warendorf, 2000

3de kleuterklas: WAT IS LIEGEN?

Waarom?

Rond de leeftijd van 4 à 5 jaar zijn kinderen volop bezig met fantasie. Via deze fantasie verkennen ze de grenzen van zichzelf en hun omgeving. Ook liegen komt hierbij aan bod. Zo zal een kind een pop of figuurtje laten liegen om er dan weer met een andere figuur op te reageren. Ze ontdekken de functie van het liegen en ontwikkelen er een gezonde houding tegenover.

In de 3de kleuterklas gaan kinderen nadenken over het begrip liegen. Ze ontdekken dat een leugen soms wordt getolereerd. Met het zogenaamde leugentje om bestwil hebben kinderen het vaak erg moeilijk. Ze ontdekken ook dat iemand die eens heeft gelogen daarom niet voor altijd een leugenaar is, en dat je niet te snel mag besluiten dat iemand liegt.

Ik als ouder...

Elk kind liegt wel eens. Vaak lopen werkelijkheid en wensen daarbij door elkaar. Zo kan een kind wensen dat het de bloemen in de tuin niet plattrapte en verzint het daarom een leugen. Het is goed hierop te reageren door te zeggen dat jij het niet fijn vindt dat je kind zou liegen. Zo vermijd je een ja-nee-spelletje. Zolang een kind niet voortdurend liegt, hoef je je geen zorgen te maken. Voortdurend liegen wijst vaak op angst en dan is het belangrijk uit te zoeken waarom het kind bang is. Door je kind in dit geval te straffen voor het liegen wordt het misschien nog banger en bestaat de kans dat het nog meer gaat liegen en beland je in een cirkel zonder einde.

Boekentip

Timmetje Tim is stoer- John Prater, Van Holkema&Warendorf, 2000

3de kleuterklas: WAT BETEKEN SCHULD?

Waarom?

Kinderen gebruiken het woord schuld heel vaak. Het is vaak moeilijk om het onderscheid te maken tussen iets wat met opzet of per ongeluk fout loopt, zowel bij zichzelf als bij anderen. Zo is het stukgooien van een vaas stout, maar het per ongeluk laten vallen niet en toch is het resultaat hetzelfde. Dit heeft tot gevolg dat een kind soms een onterecht schuldgevoel heeft of dat het anderen onterecht beschuldigt.

In de 3de kleuterklas gaan de kinderen op zoek naar dit onderscheid door te leren naar de hele situatie te kijken.

Ik als ouder...

Ook thuis kan je je kind bijstaan in het ontdekken van het onderscheid tussen iets opzettelijk of per ongeluk doen, door consequent uit te leggen wat de oorzaak van een voorval is. Je kan dit ook doen wanneer jij als ouder per ongeluk iets breekt of ongewild tegen je kind aanbotst of op zijn teentjes trapt. Zo leert je kind stilaan dat het niet boos hoeft te worden als iets per ongeluk fout loopt en dat het niet bang hoeft te zijn voor een negatieve reactie.

Boekentip

Jij hebt het gedaan – Dorethea Lachner en Maja Dusikova, De Vier Windstreken, 1997

1ste leerjaar: ZORG DRAGEN VOOR

Waarom?

Reeds in de kleuterklas wordt veel aandacht besteed aan het zorg dragen voor iets of iemand. Wanneer kinderen naar het 1ste leerjaar gaan, zetten ze een grote stap in een nieuwe wereld. Ze krijgen steeds meer verantwoordelijkheden, en zorg dragen voor is daar één van. Ze zijn nu groot genoeg om zelf zorg te dragen voor hun speelgoed, hun schoeltas, hun boeken,... en ze moeten soms al beperkt zorg dragen voor kleine broer of zus.

Zorg dragen voor iemand betekent dat je hem het gevoel van veiligheid en vertrouwen geeft. Dit gevoel ontstaat in een klas door aan de groepssfeer te werken. Zorg dragen voor materiaal betekent verantwoordelijkheid dragen voor wat je is toevertrouwd. Ook hieraan besteden we in het 1ste leerjaar extra aandacht.

Ik als ouder...

Het is niet altijd gemakkelijk om te bepalen welke verantwoordelijkheden je nu wel of niet aan je kind kan geven. Daarom is het soms eenvoudiger om samen met je kind zorg te dragen voor de kleine zus, het huisdier, de planten in de tuin,... Zo ontdekt je kind dat het zorgen voor belangrijk is, maar dat het de verantwoordelijkheid daar rond niet alleen hoeft te dragen. Bepaalde kleine taken kan je kind misschien wel alleen aan. Zo kan je bv; vragen ervoor te zorgen dat de tafel mooi is gedekt. Waarschijnlijk zal je kind dit met veel zorg doen.

Boekentip

De leeuw en de muis – Bernadette, de vier windstreken, 2000

1ste leerjaar: SAMEN PLEZIER MAKEN

Waarom?

Vriendschap sluiten en samen plezier maken zijn 2 belangrijke elementen van het welbevinden van kinderen op school. De meeste kinderen hebben graag vriendjes. Deze vriendjes wisselen soms. Hoe jonger het kind, hoe meer het voorkomt dat er van vriendjes wordt gewisseld. Zo kunnen ze deel uitmaken van verschillende groepen en ongedwongen samen plezier maken. De leerkracht zal hierop inspelen door de kinderen actief te betrekken bij groepsactiviteiten.

Ik als ouder...

Samenspelen is de meest natuurlijke manier om sociale vaardigheden in te oefenen. Ook buiten schooltijd kan je je kind aansporen contact te zoeken met andere kinderen. Als er geen broer,zus, buurjongen of –meisje is, biedt een sportclub, een jeugdbeweging, ... misschien een oplossing. Het is wel belangrijk dat je kind zelf kan kiezen of het deel wil uitmaken van een groep of niet. Sommige kinderen hebben er nood aan af en toe alleen te zijn.

Boekentip

Kobe en zijn nieuwe schoenen – Jeanine Rahir, Clavis, 1998

2de leerjaar: MAG IK MEE SPELEN?

Waarom?

Om samen te kunnen spelen moet een kind soms vragen of het mag meespelen met een groepje dat reeds aan het spelen is. Sommige kinderen vinden dit erg moeilijk en wachten tot iemand hen vraagt om mee te doen. Wanneer een kind vraagt om te mogen meespelen is het bovendien niet zeker dat het groepje daar wel zin in heeft.

Anderzijds moeten kinderen oog leren hebben voor andere kinderen en is de vraag “Speel je mee?” zeker zo belangrijk. In het 2de leerjaar gaan we rond dit thema actief aan de slag.

Ik als ouder...

Het durven vragen om mee te spelen heeft veel te maken met het zelfvertrouwen en de assertiviteit van een kind. Door je kind te stimuleren om af en toe zelf initiatieven te nemen, steun je het in deze ontwikkeling. Zo kan je kind misschien alleen een brood of een snoepje gaan kopen, zelf naar oma bellen om eens op bezoek te gaan of een vriendje uitnodigen om te komen spelen. Door je kind nadien te feliciteren voor zijn zelfstandigheid stimuleer je zijn/haar zelfvertrouwen.

Boekentip

Een heerlijk modderbad – Werner Farber en Barbara Mossmann, De Eenhoorn, 1998

2de leerjaar: REKENING HOUDEN MET ELKAAR

Waarom?

Samenspelen is één zaak, niet mogen meedoen een andere. Hiermee omgaan is niet evident, zeker als een ander kind je op een bruuske manier laat weten dat je niet mee mag doen. Kinderen moeten leren dat het niet altijd past om in een spel dat reeds aan de gang is op elk moment in te stappen en dat een vriendje niet alles hoeft te laten vallen om nu met jou te spelen. Het andere kind moet leren dit op een vriendelijke manier te zeggen, uit te leggen waarom het niet past en een alternatief te bieden door bv; af te spreken op een ander moment samen te spelen. In de klas wordt gebruik gemaakt van een vijfstappenplan om deze vaardigheden in te oefenen.

Ik als ouder...

Sommige kinderen zijn erg opdringerig als het gaat om samenspelen. Ook van mama of papa verlangen ze dat ze alles laten vallen om met hen te spelen. Misschien is het moeilijk om hieraan te weerstaan, maar door niet steeds onmiddellijk in te gaan op deze vraag leert je kind dat het rekening moet houden met de ander. Onder broers of zussen komt het wel meer voor dat de kleinste nu niet mee kan doen omdat het spel te moeilijk is. Op dergelijke momenten kan je je oudste kind stimuleren om dit vriendelijk uit te leggen en te beloven om op een ander moment wel samen te spelen.

Boekentip

Kuk zoekt een kip – Mecka Lind en Lars Rudbjer, Infodok, 1996

3de leerjaar: IS WAT IK ZIE EN HOOR OOK ECHT ZO?

Waarom?

Voor een kind vormt wat het hoort en ziet de basis voor het ontdekken van de waarheid. Veel ruzies ontstaan dan ook omdat een kind meent dingen gehoord of gezien te hebben. Zo kan een kind denken dat zijn vriend boos is omdat hij kwaad kijkt. In werkelijkheid is de vriend misschien ongelukkig omdat zijn hond ziek is.

Langzaam moeten kinderen leren om verbanden te leggen die niet onmiddellijk zichtbaar zijn. Soms zal het aangewezen zijn om vragen te stellen, want je ziet niet altijd aan de gezichtsuitdrukking of de houding wat iemand denkt of voelt.

In het 3de leerjaar gaan we op zoek naar de waarde van een eerste indruk en gaan de kinderen proberen zich in te leven in de gevoelens van anderen.

Ik als ouder...

Door thuis veel te praten en dingen in vraag te stellen, oefent je kind zicht in het juist inschatten van situaties. Zelf kan je proberen niet impulsief te reageren op gedrag dat je hier en nu vaststelt. Je kan je kind onmiddellijk straffen bij een agressieve uitval naar zijn/haar broer of je kan vragen waarom hij/zij zo agressief reageerde. Als je het hele verhaal kent kan je alsnog beslissen dat je kind moet worden gestraft. Op die manier leer je het dat je oog hebt voor de situatie in zijn geheel.

Ook als je kind je vertelt dat iemand hem/haar vandaag pijn deed, kan je vragen wat er daarvoor gebeurde. Dit wil niet zeggen dat je je kind niet gelooft of dat je het niet ernstig neemt maar je toont wel aan dat je niemand onmiddellijk veroordeelt. Doe je dit wel, dan zal je kind geneigd zijn deze houding over te nemen.

Boekentip

Bang voor de bende – Ann De Bode en Rien Broere, Malmberg-Van IN, 1999

3de leerjaar: OPENSTAAN VOOR ANDEREN

Waarom?

In de lagere school doen kinderen heel veel ervaringen op die ervoor zorgen dat ze al of niet openstaan voor anderen. Deze ervaringen en de reacties van volwassenen zorgen ervoor dat een kind vooroordelen vormt of ze net van zich af durft te schuiven.

Naarmate kinderen ouder worden, trekken ze vaker op in groepjes. Aansluiten bij een groepje is soms erg moeilijk. Vooroordelen en populariteit zijn daarbij de maatstaven. Door op school op zoek te gaan naar positieve ervaringen met kinderen die op één of ander vlak anders zijn, kunnen vooroordelen worden doorbroken.

Ik als ouder...

Op het vlak van vooroordelen en tolerantie heb je als ouder een ontzettend belangrijke voorbeeldrol. Door je eigen gedrag en je mening over bepaalde groepen mensen bepaal je misschien onbewust de houding van je kind. Het is zinvol om thuis vaak over verschillen tussen mensen te praten. Op die manier ervaart je kind dat anders zijn niet negatief is en zelfs heel leuk kan zijn.

Boekentip: Kikkerje en slangetje – Marijke Van Mil, Vassaluci

4de leerjaar: ANDEREN WAARDEREN

Waarom?

Waarderend omgaan met elkaar betekent kunnen openstaan voor elkaar, elkaar warm begroeten, een positief woordje klaar hebben voor anderen, ...

Kinderen die anderen kunnen waarderen, geven sneller een schouderklopje, respecteren de mening van anderen, appreciëren de inzet van anderen tijdens groepsactiviteiten en hebben aandacht voor de gemoedsstemming van anderen.

Van nature reageren kinderen waarderend naar personen die ze graag hebben. Jammer genoeg vervaagt deze vaardigheid snel als waarderen in een groep niet vanuit verschillende richtingen wordt gestimuleerd.

In het vierde leerjaar besteden we extra aandacht aan de positieve kanten van de anderen en het geven van complimentjes.

Ik, als ouder...

Kinderen zullen anderen meer waarderen als ze zelf ook het gevoel krijgen gewaardeerd te worden door thuis op zoek te gaan naar een goed evenwicht tussen het positief stimuleren, het geven van complimentjes en het wijzen op fouten zonder het kind als persoon af te wijzen, zal je kind vanuit zijn eigen zelfvertrouwen ook sneller anderen waarderen. Je kan ook actief aandacht besteden aan het uitspreken van waardering. Zo kan je als kind vb vragen om opa af en toe eens te bedanken voor de tijd die hij voor hem/haar vaak vrijmaakt. Een telefoontje, een kaartje of een tekening kunnen wonderen doen en zullen je kind tevens een goed gevoel geven.

4de leerjaar: VERTROUWEN EN VERANTWOORDELIJKHEID

Waarom?

Vanaf de leeftijd van 10 jaar steunen vriendschappen steeds meer op vertrouwen in de ander en het dragen van verantwoordelijkheid rond deze vriendschap.

Zowel het vertrouwen in anderen als het dragen van verantwoordelijkheid steunen op het zelfvertrouwen. Wanneer een kind onzeker is, zal elk vertrouwen dat hem/haar wordt aangeboden uit de weg gaan of fout interpreteren. Daarom wordt reeds van in de kleuterklas hard gewerkt aan het zelfvertrouwen van kinderen.

In het vierde leerjaar gaan kinderen deze elementen van vriendschap onder de loep nemen.

Ik, als ouder...

Dag in, dag uit werk je aan zelfvertrouwen aan je kind door het positief te ondersteunen. Elkaar vertrouwen is daarbij essentieel. Door hier als ouder veel waarde aan te hechten zal je kind deze houding overnemen. Het schaden van vertrouwen mag je dan duidelijk veroordelen. Stap voor stap kan je je kind meer verantwoordelijkheden geven. Hoe ver je hierin gaat, zal afhangen van de zelfstandigheid van je kind en van je eigen verwachtingen. Het is niet altijd gemakkelijk om je kind 'los te laten'.

5de leerjaar: HOE KOMT MIJN GEDRAG OVER BIJ ANDEREN ?

Waarom?

Een vraag die bij oudere kinderen steeds meer meespeelt, is de vraag hoe hoe ze bij anderen overkomen zowel qua uiterlijk als qua gedrag. Het zelfbeeld wordt in vraag gesteld.

Deze vraag ontstaat vanuit de bezorgdheid van kinderen omtrent hun veranderde lichaam. Het kind voelt zich daarbij niet altijd even prettig. Het wil nog kind zijn en onbezorgd stoeien, maar de lichamelijke ontwikkelingen en de veranderde houding van volwassenen en oudere kinderen zorgen ervoor dat ze langzaam afscheid moeten nemen van het kind zijn.

In het vijfde leerjaar gaan kinderen voor zichzelf na wat hen uniek maakt.

Ik, als ouder...

Een kind met een stevig zelfvertrouwen zal wat het nog niet kan bij willen leren, wat het niet goed doet, trachten te verbeteren of wat het heeft verknoeid overdoen. Deze houding leert hij vooral van de volwassenen rondom hem. Als ouder heb je dus een niet te onderschatten voorbeeldrol. Over de vraag 'Hoe kom ik over bij anderen?' kan je praten met je kind. Samen kan je zoeken naar een gulden middenweg tussen rekening houden met de mening van anderen, jezelf zijn en slaafs met de kudde meelopen. Misschien kan je je eigen ervaringen op dit vlak met je kind delen.

5de leerjaar: OMGAAN MET ONTGOOCHELINGEN

Waarom?

Naarmate een kind ouder wordt, zal het steeds vaker ontgoocheld zijn in anderen. Het ontdekt dat anderen niet steeds doen wat ze beloven of dingen doen die niet stroken met wat ze zeggen. Kinderen gaan regels en afspraken en het gedrag van mensen vergelijken. Hoe nauwer de band met de persoon die hen ontgoochelt, hoe moeilijker kinderen het daarmee hebben. Zo kan een kind het verschrikkelijk vinden dat zijn/haar beste vriend plots anderen begint te pesten. Tevens staat het voor een dilemma. Wat zal er gebeuren als het niet meedoet? Zal het zijn vriend verliezen? En wat dan?

Uit angst durven weinig kinderen over hun ontgoogelingen spreken. In het vijfde leerjaar trachten we dit te doorbreken.

Ik, als ouder...

Door je kind aan te moedigen over zijn/haar gevoelens te praten zal het waarschijnlijk ook sneller iets vertellen over zijn ontgoochelingen die het ervaart.

Beetje bij beetje zal je kind leren dat mensen niet steeds doen wat ze zeggen of beloven. Afhankelijk van de context waarin iets plaatsvindt, kan je je kind aanmoedigen hierop te reageren door over het gevoel van ontgoocheling te praten. Je kan ook samen op zoek gaan naar oplossingen of antwoorden om met de ontgoocheling om te gaan. Ook hier heb je als ouder een belangrijke voorbeeldrol. Waarin ben jij ontgoocheld? Hoe spreek jij je ontgoochelingen uit en wat doe je ermee?

6de leerjaar: SAMENWERKEN

Waarom?

Samenwerken is niet eenvoudig. Het vraagt van de kinderen dat ze zich op elkaar afstemmen, afspraken maken en meningsverschillen trachten op te lossen. Door vaak samen te werken leren kinderen elkaar beter in te schatten, worden ze zich bewust van de invloed van hun gedrag en leren ze zich aan te passen. De ontwikkeling van de sociale vaardigheden van een kind worden op deze momenten extra gestimuleerd.

In het zesde leerjaar wordt de klas als groep op de proef gesteld. Iedereen zal zijn steentje moeten bijdragen.

Ik, als ouder...

Door je kind thuis te betrekken bij bepaalde beslissingen of taken zal het leren rekening te houden met anderen en zal het ontdekken dat er soms compromissen moeten worden afgesloten.

In deze veilige context leert je kind overleggen, afspraken maken en die respecteren.

Met deze bagage zal het ook buitenshuis meer openstaan voor positieve samenwerking.

6de leerjaar: EEN EIGEN MENING VORMEN

Waarom?

Wanneer een kind stilaan de adolescentie binnenstapt, wordt er meer en meer van hem/haar verwacht dat een eigen mening vormt. Dit is echter niet gemakkelijk. Kinderen zijn vaak bang dat ze door het geven van hun eigen mening niet zullen worden aanvaard. Niettemin is het belangrijk om samen met kinderen na te denken over hun mening. Naarmate kinderen vaardig worden in het geven van hun eigen mening, ontwikkelen ze een gezond kritische houding die ervoor zorgt dat ze zichzelf durven en kunnen zijn. Op die manier versterken ze hun persoonlijkheid. In het zesde leerjaar gaan de kinderen kritisch nadenken over informatie van allerlei aard.

Ik, als ouder...

Kleine kinderen zijn vaak verwonderd over wat er rondom hen gebeurt en stellen op een natuurlijke manier kritische vragen of geven eerlijk hun mening. Veel kinderen verleren dit kritisch denken, waardoor ze het op oudere leeftijd moeilijk vinden om een mening te vormen en ervoor uit te komen;

Thuis kan je je kind regelmatig om zijn/haar mening vragen. Zo leert het standpunten innemen, nuanceren en rekening houden met de mening van anderen.

De media spelen hierbij een erg belangrijke rol. Kinderen en volwassenen nemen informatie die ze krijgen via tv, internet, tijdschriften, enz. vaak klakkeloos aan. Je kan proberen dit te doorbreken door regelmatig samen met je kind stil te staan bij deze informatie.